

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 232/06-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. A. B., P., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03 p o r u š i l základné právo JUDr. A. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. JUDr. A. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. JUDr. A. B. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. J. K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. júla 2006 č. k. I. ÚS 232/06-10 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. A. B., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 22. apríla 2003 doručeným okresnému súdu 24. apríla 2003 (zaevidovaným pod sp. zn. 12 C 41/03) domáhal opravy nepravdivých údajov uverejnených v denníku N. proti V. M. (ďalej len „odporca“) ako šéfredaktorovi tohto denníka. Okresný súd 15. októbra 2003 spis z dôvodu miestnej

príslušnosti odstúpil Okresnému súdu Prešov, ktorý ho 29. októbra 2003 pod sp. zn. 13 C 242/03 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o miestnej príslušnosti z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci. Najvyšší súd 27. novembra 2003 rozhodol o miestnej príslušnosti okresného súdu, ktorému bol spis 22. decembra 2003 doručený a zaevidovaný pod sp. zn. 9 C 115/03. Podľa sťažovateľa okresný súd koná v jeho veci s priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'ahuje sa právoplatné skončenie veci.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uviedol, že: „Súd od podania žaloby do dňa 15. 3. 2006 neurobil žiadny úkon. Až podaním zo dňa 15. 3. 2006 Okresný súd Bratislava II. vyzval sťažovateľa na predloženie plnomocenstva na zastupovanie sťažovateľa nakoľko plnomocenstvo z 26. 3. 2003, ktoré sťažovateľ pripojil k návrhu má všeobecný charakter a netýka sa označenej právnej veci. Súd zároveň výzvou zo dňa 15. 3. 2006 vyzval sťažovateľa na doplatenie súdneho poplatku za návrhu vo výške 1.000,- Sk.

Od podania návrhu na opravu nepravdivých údajov do dňa 15. 3. 2006 súd až do doručenia vyššie uvedených úkonov neurobil iný úkon vo vzťahu k žalobcovi, a tým dochádza k priet'ahom v konaní.

Sťažovateľ podal na Okresný súd v Bratislave II. v zmysle § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov, sťažnosť na postup súdu pre jeho nečinnosť z dôvodu, že dochádza k priet'ahom v konaní, nakoľko vyššie uvedený súd riadne nekoná a tým dochádza k porušovaniu práva na spravodlivý proces. Zároveň požiadala o preskúmanie uvedenej záležitosti, zabezpečenie nápravy a o podanie odpovede v zákonom stanovenej lehote.

Dňa 13. 4. 2006 bola sťažovateľovi doručená odpoveď na podanú sťažnosť, v ktorej predsedníčka okresného súdu uznala podanú sťažnosť za dôvodnú a konštatovala, že v predmetnom konaní dochádza k priet'ahom.

Aj vzhľadom na skutočnosť, že návrh na začatie konania bol podaný na príslušný súd dňa 24. 4. 2003 to znamená pred viac ako 3 rokmi, ako aj na základe vyššie uvedených skutočností máme za to, že Okresný súd v Bratislave II. vo veci riadne nekoná a stále nekoná, čím dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a nedôvodným priet'ahom v konaní. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov a nedôvodným prieťahom v konaní vidíme minimálne v tom, že od podania žaloby do dňa 15. 3. 2006 Okresný súd v Bratislave II. v uvedenej právnej veci neurobil žiadny úkon.

(...) sme toho názoru, že predmetná právna vec nie je natoľko komplikovaná a náročná, aby mohla ospravedlniť prieťahy v konaní okresného súdu. Taktiež máme za to, že správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci absolútne nezapríčinilo spôsobené prieťahy v konaní. Zo súdneho spisu je zrejmé, že prieťahy v konaní boli spôsobené postupom súdu.

Sťažovateľ si zároveň (...) uplatňuje primerané finančné zadostučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch vo výške 100.000,- Sk za to, že sťažovateľ je povinný trpieť stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza až do konečného rozhodnutia súdu, a konaním súdu tak dochádza k porušovaniu sťažovateľových ľudských práv. Stav právnej neistoty navodzovaný Okresným súdom Bratislava II. takisto negatívne vplýva na sťažovateľov psychický stav. Finančné zadostučinenie, ktoré sťažovateľ požaduje, treba chápať aj ako satisfakciu za to, že okresný súd by mal v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky dbať aj o to, aby ochrana práv účastníkov konania bola rýchla a účinná, k čomu však z jeho strany nedochádza.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Konaním Okresného súdu v Bratislave II. vedeným pod sp. zn. 9 C 115/03 bolo porušené základné právo JUDr. A. B., (...) bytom P., zakotvené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Okresnému súdu v Bratislave II. v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

JUDr. A. B., (...) bytom P., priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk (slovom jednototísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Bratislave II. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu JUDr. J. K., (...).

Okresnému súdu v Bratislave II. ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia JUDr. A. B., (...) bytom P., zo zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR, na účet advokáta JUDr. J. K., (...) do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka JUDr. G. S. listom č. Spr. 2037/06 z 9. augusta 2006 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 12. septembra 2006.

2.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla, že:

„(...) sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní považujem za dôvodnú. Súčasne Vám oznamujem, že súhlasím s upustením o ústneho pojednávania.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol, že:

„V právnej veci navrhovateľa (...) sme sa oboznámili s vyjadrením Okresného súdu Bratislava II č. Spr. 2037/06 zo dňa 09. 08. 2006, s ktorého obsahom súhlasíme a zároveň týmto súdu oznamujeme, že súhlasíme, aby sa upustilo od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 115/03:

- 24. apríl 2003 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľa na opravu nepravdivých údajov uverejnených v denníku N. proti odporcovi ako jeho šéfredaktorovi a zároveň bol zaplatený súdny poplatok (návrh bol zaregistrovaný pod sp. zn. 12 C 41/03);
- 31. júl 2003 – okresný súd zaslal spis Okresnému súdu Prešov z dôvodu miestnej príslušnosti – § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 200 ods. 1 OSP;
- 24. október 2003 – Okresný súd Prešov predložil spis najvyššiemu súdu z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci z okresného súdu;
- 29. október 2003 – spis bol doručený najvyššiemu súdu;
- 27. november 2003 – najvyšší súd uznesením sp. zn. Ndc 568/03 rozhodol o miestnej príslušnosti okresného súdu (doručené Okresnému súdu Prešov 11. decembra 2003);
- 22. december 2003 – spis bol doručený okresnému súdu na ďalšie konanie (zaregistrovaný pod sp. zn. 9 C 115/03);
- 7. marec 2006 – okresný súd vyzval sťažovateľa na doplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania a na predloženie splnomocnenia na zastupovanie právnym zástupcom v konaní pod sp. zn. 9 C 115/03;
- 3. apríl 2006 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie právneho zástupcu sťažovateľa k výzve okresného súdu a zároveň bol sťažovateľom doplatený súdny poplatok;
- 6. apríl 2006 – okresnému súdu bol doručený originál plnej moci na právne zastupovanie sťažovateľa z 28. marca 2006;
- 12. apríl 2006 – okresný súd doručoval odporcovi návrh sťažovateľa, aby sa k nemu vyjadril;
- 4. máj 2006 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie odporcu z 2. mája 2006 k návrhu sťažovateľa;
- 22. máj 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. jún 2006;

- 5. jún 2006 – okresnému súdu bolo doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu a zároveň požiadal o odročenie pojednávania;
- 26. jún 2006 – okresnému súdu bolo doručené podanie právneho zástupcu odporcu z 22. júna 2006, v ktorom vyjadril súhlas s odročením pojednávania a oznámil svoju, ako aj odporcovu neúčasť na pojednávaní;
- 26. jún 2006 – okresný súd pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu nedostavenia sa účastníkov konania a ich právnych zástupcov, ako aj z dôvodu predloženia spisu ústavnému súdu;
- 3. august 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 13. september 2006;
- 13. september 2006 – pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 115/03, predmetom ktorého je ochrana osobnosti sťažovateľa, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti ústavný súd zistil, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný alebo nevykazoval relevantnú procesnú činnosť v období od 22. decembra 2003 do 7. marca 2006, t. j. viac ako 26 mesiacov.

Na okresnom súde teda v danej veci neboli vykonané počas uvedenej doby žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu je z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj z hľadiska čl. 6 ods. 1 dohovoru netolerovateľné. K prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu.

Ústavný súd navyše poukazuje na to, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je ochrana osobnosti sťažovateľa, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec

bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (mutatis mutandis I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk „za to, že sťažovateľ je povinný trpieť stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza až do konečného rozhodnutia súdu, a konaním súdu tak dochádza k porušovaniu sťažovateľových ľudských práv. Stav právnej neistoty navodzovaný Okresným súdom Bratislava II takisto negatívne vplýva na sťažovateľov psychický stav. Finančné zadosťučinenie, ktoré sťažovateľ požaduje, treba chápať aj ako satisfakciu za to, že okresný súd by mal v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky dbať aj o to, aby ochrana práv účastníkov konaní bola rýchla a účinná, k čomu však z jeho strany nedochádza.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného

v čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázanie okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov nie je pre sťažovateľa dostatočným zadostučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadostučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím najmä na dlhodobú neodôvodnenú nečinnosť okresného súdu, považuje za primerané vo výške 60 000 Sk, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie sťažnosti a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2006